Mi várható még az idén?

Leányvári Német Nemzetiségi Kultúrcsoportok programjai 2008-ban

	Dátum	Helyszín	Rendezvény	Csoport	
1.	július 19.	**Leányvár**	"Zsíros kenyeres" táncpróba	**GY,I,F**	**Z**
2.	július 21-29.	**Martigny (Svájc)**	Europeade	**GY,I,F**	**Z**
3.	augusztus 2.	**Leányvár**	Esküvő (zártkörű)		**Z**
4.	augusztus ??	**Leányvár**	Tánctábor	**M,GY**	
5.	augusztus 16.	**Leányvár**	Esküvő (zártkörű)		**Z**
6.	szeptember 6.		Esküvő (zártkörű)		**Z**
7.	szeptember 6.	**Dág**	Falunap	**I,F**	
8.	szeptember 20.	**Leányvár**	Falunap	**Ö**	**Z**
9.	október ??	**Leányvár**	Idősek napja	**M,GY**	
10.	október 11.	**Iklad**	Fesztivál	**I,F**	**Z**
11.	december 6.	**Leányvár**	Mikulás buli	**Ö**	**Z**
12.	december 7.	**Leányvár**	Sing mit VIII	**D**	
13.	december 31.	**Leányvár**	Szilveszteri bál		**Z**

Jelmagyarázat:
M = Mini tánccsoport
GY = Gyermektánccsoport
I = Ifjúsági tánccsoport
F = Felnőtt tánccsoport
D = Dalkör
Z = Leányvár Sramli
Ö = Összes csoportot érintő program

Hangfestő

Táncosaink között 2003 óta ismerős ez a név, ekkor iratkozhattak be először ebbe a művészeti iskolába. Valaki már a „hatodik osztályba léphet” bejegyzéssel kapta meg az idei táncos bizijét. Az oktatással foglalkozó szakemberek áldásos tevékenységének köszönhetően az egyre több szabálynak egyre kevesebb iskola tud megfelelni és hasonlóan a Hangfestőhöz a csőd szélére kerülnek. Az elkövetkező tanévben a leányvári táncos tagiskola tevékenységét szüneteltetjük. Sajnos nem tudtunk más megoldást kitalálni!

Mielőtt bárki végzetes következtetéseket vonna le ebből a sajnálatos eseményből, elmondjuk, leírjuk: a Leányvári Német Nemzetiségi Néptánccsoport ugyanolyan módon tudja tevékenységét folytatni, mint ezelőtt, egyedül a táncos bizonyítványokat nem tudjuk biztosítani a jövő évben!

GT

TÁNC – DAL – ZENE

A leányvári német nemzetiségi kultúrcsoportok lapja

IX. évfolyam, 59. szám
2008. május-június

Ennek nem örültünk

Budakalász, 2008.06.15. vasárnap kb. 20:00

A fellépésnek vége, többen összegyűjtik muzsikusaink kottáit, kottatartóit, hangszereit, mások elindulnak némi „üdítőitalt” vételezni, valaki éppen a helyi TV-nek nyilatkozik, maradnak néhányan a színpad körül és vannak, akik elindulnak civil ruhát húzni a Faluház egyik számunkra kijelölt öltözőjébe.

Őket érte először a meglepetés, kinek ez kinek az hiányzott a személyes holmijából. Megérkezett egy helyi fiatalember, aki egyik táncosunk irattárcáját hozta vissza, amelyből a bankkártya tűnt el, de szerencsére az iratai nem. Állítása szerint ő ezt valahol nem messze találta eldobva. Mindenki leltározásba fogott, mindenem megvan, volt a kérdés!? Az adóvevő nélkül tevékenykedő polgárőrök értetlenkedve, fejcsóválva sajnálkoztak. A szervezők felírták a károsultak neveit és a hiányzó dolgokat, és a rendőrséget is hívták. A fiatal rendőrök hamar jöttek és felírták a tényállást ők is, mennyi mobiltelefon, MP3 lejátszó, bankkártya és miegyéb tűnt el. Nem voltak udvariasak, hanem… nem voltak határozottak, hanem… nem voltak okosak, hanem… Ezt a számukra nyílván mindennapos piszlicsáré ügyet szemmel láthatóan nyűgnek tekintették, de mentségükre elmondható, hogy 1,5 óra elteltével kitalálták a számunkra legjobb megoldást; írják meg önök a feljelentést és vigyék be Szentendrére személyesen, mondták. Megírtuk és motoros polgárőr felvezetéssel éjjel kb. 23 órakor le is adtuk az őrsön.

Nyílván, amíg valaki személyesen vagy közelije révén nem lesz károsultja egy hasonló esetnek, nehezen tudja elképzelni, hogy pont vele fog megesni. A rendőrök közönyössége és a polgárőrök „tudjuk, hogy ki lehetett, de soha nem tudjuk tetten érni” megjegyzése megtanított bennünket valamire. Ebben az országban soha sehol nem lehetünk/leszünk biztonságban a tolvajoktól, saját magunknak kell gondoskodnunk értékeink megőrzéséről!

Ezen az estén nemcsak a csehek, de mi is csehül jártunk!

GT

...és aminek örülhettünk!

Pünkösdkor, hagyományosan sok településen többnapos rendezvényt szerveznek, így van ez évek óta Táton is. Többször hívtak már bennünket az elmúlt években szerepelni, de mindig elkéstek, mert már máshova ígérkeztünk el. Tavaly is ez történt, de akkor megegyeztünk, hogy ebben az évben ott leszünk a pünkösdölőn. Ezen a hétfői napon zenekarunk elvállalta a kíséretünket és egy kis esti muzsikálást is, bár előző nap Újbarokon játszottak bált.

A nemzetiségi délutánra 40 perces műsoridővel készülhettünk. Ez a fellépési idő igen soknak mondható. Általában 15-20 perc táncos idő egy fesztiválon már hosszúnak tűnik, nem ritka a 8-10 perces felkérés, de például egy nemzetközi eseményen a 3-4 perc teljesen elfogadott. A programok összeállításánál figyelembe kell vennünk a közönség érdeklődésének a fenntartását, de nem lehet utolsó szempont a táncosok igénye sem. Ifjúsági, felnőtt csapatunk és a Leányvár Sramli ismét elnyerte a táti közönség szimpátiáját. A táncok között és végén hosszasan felcsendülő tapsvihar lelkesítően hatott a szereplőkre, akiket a sátorba szorult nagy meleg sem akadályozott a remeklésben. Régi ismerősök és ismeretlenek fejezték ki jókívánságaikat levonulásunk után. Zenekarunk, ha lehet még rátett egy lapáttal és este hattól tízig alaposan megmozgatta a táncolni vágyókat.

Pünkösd általában zárni szokta a májusi fellépéseket, ebben az évben azonban – korai mivolta miatt - ez volt a nyitása a szinte minden hétvégén zajló eseményeknek. Mányon még nem jártunk, most egy felvonulós regionális rendezvényre kaptunk meghívást. A zenés felvonulás nem volt túl hosszú, a (fiúk) – hoppá, már nem fiúzhatom le zenészeinket, mert Orsi személyében egy új klarinétosunk lett – tehát akkor a (fiúk helyett) muzsikusaink végig játszották a távolságot a kultúrháztól a sátorig.

A regionális jelző valóban megállta a helyét, hiszen Pest, Fejér és Komárom-Esztergom megyei csoportokból tevődtek össze a szereplők. A himnuszok és a szerencsére rövidre fogott megnyitó beszédek után pörgősen zajlottak az események. Az előre összeállított táncrendünket Linda bátor kezdeményezésére megváltoztattuk. Műsorra tűztünk egy eddig még színpadon nem táncolt koreográfiát, amely Wenczl József: Akazien polkája, vagy más néven „Leányvári guggolósa” volt. Az Akazien polka maga a zene, amire Józsi új művét alkotta és erre ő maga találta ki a táncos nevet. Az igazi keresztelőre módot kell a jövőben találnunk!

Szerencsére az öltözőnkül szolgáló tornateremben bőven volt hely a fellépés előtti próbára. Mindenki megnyugodott egy kicsit, fog ez menni jelszóval indultunk neki a fellépésnek. Ment minden, mint a karikacsapás mindkét csoport külön táncai és a közös is remekül sikerült és elmondható volt a guggolós első színpadi megjelenítéséről is. A szépszámú közönség láthatta még Zsámbék, Szár, Vörösvár, Gánt, Solymár, Dunaharaszti és Mány táncosait. Az időjárás kedvezett ezen a szombati délutánon az igazi sörsátor hangulat átélésében.

Következő állomásunk Oroszlány volt. Itt sem szerepeltünk még, most viszont két busszal mentünk, mert dalkörünk is meghívást kapott a minden második évben megrendezésre kerülő Komárom-Esztergom Megyei Nemzetiségi Fesztiválra. Már reggel 9 órakor egy felvonulással kezdődött a rendezvény, de mi a több, mint 30 csoport közül a végén kaptunk fellépési lehetőséget és ezért nem vettünk részt ezen. A leányvári blokk énekeseinkkel kezdődött. A sátras kierősítés általában kényes pont szokott lenni, most is az volt. Énekeltünk, ahogy a próbán gyakoroltuk, de a színpadon állva semmit nem hallottunk vissza. Szerencsénkre János bácsi el tudott jönni velünk és vezénylésének köszönhetően nem estünk szét, a harmonikások összetartó ereje is jól jön ilyenkor.

Közben a színfalak mögött ifjúsági fiaink egy kicsit összekeverték a csizmáikat, a fellépésük előtt rövid idővel sikerült a lábbeliket a megfelelő lábakra illeszteni. Ezek után táncosaink lazán megbirkóztak a kissé lötyögős világot jelentő deszkákkal. Szükség volt az énekesek, muzsikusok, táncosok által előadott remek produkcióra, mert a közönség szinte csupa szakértőből állt, arról nem is beszélve, hogy polgármesterünk is látott bennünket. A padokon szinte csak megszokott arcokat, jobbára szlovák és sváb kultúrcsoportok tagjait üdvözölhettük, itt az oroszlányi közönség volt a kisebbség. A hazaindulásunk egy kicsit megcsúszott, a vértestolnai zenekar muzsikálására egy pár bálos számot is volt módunkban táncolni a kábelekkel és egyéb akadályokkal átszőtt táncaszfalton.

A foci EB török-cseh mérkőzésének estéjét Budakalászon töltöttük. Ide már többedszer kaptunk meghívást, legutóbb 2004-ben az akkori gyermekcsoportunk táncosai léptek itt fel, ők most ifjúságiként térhettek ide vissza. Zenekarunk 99-ben éppen itt játszotta az első felvonulós menetét.

Az esti nemzetközi táncfesztivál előtt egy kicsit elhúzódó sárkány mese felborította a félórásra tervezett bemutatónkat. A színpadra lépésünket követő 20-22 perc elteltével a rendezők egyértelmű „itt a vége” jelzése ellenére egy pár könyörgő szép szóval sikerült még egy koreográfiát előadnunk. Kicsit furcsa volt ez a rövidítés számunkra, de hát jöttek utánunk a külföldi profi csoportok és a Magyar Állami Népi Együttest is láthattuk. A budakalászi vigasságok mindig szerves részét képezik az évente megrendezésre kerülő Duna Fesztivál eseményeinek, amelyen a világ messze tájainak kulturális kincsébe is bepillanthatunk.

GT